

когнітивний, глибинний, активізуючий та особистісно зорієнтований сприяють розв'язанню проблем профорієнтаційної роботи з молоддю.

Література

1. Зеер Э.Ф. Профориентология: теория и практика: [учеб. пособие] / Зеер Э.Ф., Павлова А.М., Садовникова Н.О. – Москва-Екатеринбург, 2004. – С. 22.
2. Коропецька О.М. Профориєнтація та профвідбір / Олесь Михайлівна Коропецька:[навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл.] / Прикарпат. нац. ун-т ім. В. Стефаника. – Івано-Франківськ, 2005. – 234 с.
3. Підготовка до професійного навчання і праці (психолого-педагогічні основи): навч.-метод. посібник / [за ред. Г.О.Балла, П.С.Перепелиці, В.В.Рибалки]. – К.: Наукова думка, 2000. – 188 с.
4. Підсумкова колегія МОН: перспективи української школи і дошкілля // Освіта України. – 2010. – № 64. – С. 3-7.
5. Федоришин Б.О. Психолого-педагогічні основи професійної орієнтації: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. доктора пед. наук: спец. 13.00.04 „Теорія та методика професійної освіти” / Б.О. Федоришин / Ін-т педагогіки і психології проф. освіти АПН України. – К., 1996. – 48 с.
6. Про затвердження Концепції державної системи професійної орієнтації населення: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.09.2008р. № 842 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=842-2008-%EF>.

Анотація

У статті розглядається поняття “професійна орієнтація”, її структурні компоненти (професійна інформація, професійна консультація, професійний відбір та добір, професійна адаптація), а також проаналізовано науково-теоретичні підходи, які сприяють активізації профорієнтаційної роботи та пошуку творчих методів і технологій до її організації.

Аннотация

В статье рассматривается понятия “профессиональная ориентация”, ее структурные компоненты (профессиональная информация, профессиональная консультация, профессиональный отбор и подбор, профессиональная адаптация), а также проанализированы научно-теоретические подходы, которые способствуют активизации профориентационной работы и поиску творческих методов и технологий к ее организации.

Summary

In the article is considered the problem of the conception ‘professional orientation’, its structural components (professional information, professional consultation, professional selection and choice, professional adaptation), and also are analysed scientific-theoretical approaches which promote activization the vocational guidance work and the search of creative methods and technologies to its organization.

Ключові слова: професійна орієнтація, система профорієнтації, компоненти профорієнтації, науково-теоретичні підходи.

Ключевые слова: профессиональная ориентация, система профориентации, компоненты профориентации, научно-теоретические подходы.

Key words: professional orientation, system of the vocational guidance, components of the vocational guidance, scientific-theoretical approaches.

Подано до редакції 14.10.2010.

УДК 378.147:81:243

© 2010

Шапран О.І., Тонконог Н.І.

ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Постановка проблеми у загальному вигляді... У період реформування системи вищої освіти, глобалізації суспільства педагог повинен володіти не лише багатим багажем знань, різноманітними методиками і технологіями освітньої діяльності, а й планувати та прогнозувати власну педагогічну діяльність. Сучасне соціальне замовлення вимагає навчання і виховання самостійних, ініціативних і відповідальних членів суспільства. У зв'язку з цим, нині зростає тенденція до особистісної орієнтації освіти. В цих умовах виникає необхідність впровадження інновацій, зокрема в практику викладання іноземної мови у вищих навчальних закладах. Перехід від догматичного, статистичного навчання до розвивального надає вчителю іноземної мови гнучкості, як при побудові уроку, так і при створенні нових технологій навчання [3]. Педагог має розуміти й розвивати унікальну особистість учня, організувати освітній процес за певною схемою. В такій ситуації вимагається переосмислення цілей навчального процесу, визначення нових завдань, необхідних на кожному етапі навчання. Тому вчитель іноземної мови має приділяти значну увагу розробці стратегії професійної діяльності, яку він реалізуватиме на практиці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Термін “стратегія” походить з грецької *strategia*, що в перекладі означає *вести військо* [8]. Він використовується у психолого-педагогічній літературі нещодавно. Спочатку його вживали лише у військовій галузі, пізніше – у

політичній, економічній, освітній та інших сферах. Сформульована Я.-А. Коменським стратегія освітньої діяльності в історичних умовах його епохи визначила місце людини в системі світу, стала концептуальною умовою подальшого розвитку освітніх стратегій. Дж. Локк і Ж.-Ж. Руссо розробляли стратегію освітньої діяльності, що базувалася на свободі людського розуму [9]. Стратегічні завдання сучасної освіти визначені Державною національною програмою "Освіта" ("Україна XXI століття") і Національною доктриною розвитку освіти. Ці нормативні документи визначають систему концептуальних ідей та поглядів на стратегію і основні напрями освіти у першій чверті XXI століття.

Згідно з Національною доктриною розвитку освіти, реалізація мовної стратегії здійснюється шляхом комплексного і послідовного впровадження просвітницьких, нормативно-правових, науково-методичних, роз'яснювальних заходів. Проблемою розробки та науково-методичного забезпечення стратегій освітньо-професійної діяльності в сучасних умовах займаються В.А.Тестов, П.Г.Постников, О.О.Шумакова, Н.В.Шувалова, О.Є.Мисечко та ін.

Формулювання цілей статті... Мета даної статті – узагальнити сучасні визначення поняття "стратегія освітньо-професійної діяльності", з'ясувати її структуру.

Виклад основного матеріалу дослідження... Згідно філософської енциклопедичної літератури, "стратегія" – це головний напрям дій, вчинків, спрямованих на вирішення основного протиріччя, що існує від початку певної діяльності до її завершення. У процесі навчання під протиріччям мається на увазі питання набуття знань, оволодіння вміннями, навичками [10, с. 219]. За С.І.Ожоговим, *стратегія* – це мистецтво планування, керівництва, що ґрунтується на правильних і перспективних прогнозах [5]. У школі та вищому навчальному закладі стратегія – це "*план педагогічних дій у напрямку досягнення стратегічних цілей освіти*" [7, с. 15]. "Стратегія" – "*певним чином організована, цілеспрямована та керована лінія поведінки, обрана індивідом для виконання завдання, яке він/вона ставить собі сам/сама, або з яким він/вона стикається*" [1, с. 10]. Стратегія як спосіб діяльності виступає одним з ключових понять у прийнятому в Загальноєвропейських Рекомендаціях (ЗЄР) діяльнісно-орієнтованому підході до вивчення мови, оскільки саме вона пов'язує завдання, які користувачеві мови слід виконати у специфічному контексті й конкретних умовах, з тим, яким чином він усвідомлює чи уявляє певну ситуацію, і тим, які свої компетенції і як він використовує для виконання цього завдання. Іншими словами, стратегії діють "як зв'язок між ресурсами того, хто навчається (компетенціями), і тим, що він / вона може з ними робити (види комунікативної діяльності)" [1, с. 25]. При опануванні іншомовною комунікативною компетенцією варто використовувати класифікацію навчальних стратегій Oxford (1990): прями (стратегії запам'ятовування, пізнавальні, компенсаторні) і непрямі (метакогнітивні, емоційні, соціальні) [4, с. 177].

Європейський вибір України позначається на її прагненні подолати бар'єри у вітчизняній та європейській освітніх системах, запозичити надбання різних країн у даній сфері [2, с. 9]. На сьогодні в світовій освітній практиці провідним стає стратегічний особистісно-орієнтований підхід. Стандартна схема стратегічної діяльності при створенні моделі освіти виглядає таким чином:

- а) висування і обґрунтування цілей;
- б) визначення шляхів їх досягнення;
- в) проектування і моделювання очікуваного результату.

Вищенаведена схема свідчить про те, що конструктивний творчий момент проявляється у знаходженні орієнтирів діяльності, найбільш ефективних шляхів і засобів досягнення мети. Освіта базується на визначенні цілей як підґрунті вироблення можливих стратегій освітньо-професійної діяльності. Стратегія освітньо-професійної діяльності - реальна форма освітнього процесу [9].

Переконані, що особистісно-орієнтовані стратегії освіти варто широко запроваджувати у навчальні програми. Керуючись чітко спланованою стратегією освітньо-професійної діяльності, можна досягти високих результатів. Визначення даної стратегії забезпечується безперервним пошуком нових шляхів реалізації власного інноваційного педагогічного потенціалу. Професійна майстерність вчителя насамперед виражається в ступені ефективності його навчальної діяльності. Плануючи стратегію своєї діяльності, вчитель іноземної мови повинен визначати принципи відбору змісту навчання, принципи його побудови відповідно до вікових особливостей учнів, потреб практики та розвитку особистості.

Стратегія діяльності педагога починається з визначення мети. Доведено, що ефективність навчального процесу значною мірою залежить від чіткості окреслення цілей. Тому одним із найважливіших досягнень навчально-виховного процесу вважається визначення конкретної мети на кожному етапі навчання, котра обов'язково повинна бути досягнута за певний проміжок часу.

Традиційно у навчанні іноземних мов визначають практичну (комунікативну), освітню, розвивальну та виховну цілі.

Практична (комунікативна) мета навчання іноземних мов. Для того, щоб навчити студентів спілкуватись на міжкультурному рівні, недостатньо сформулювати навички оперування мовним матеріалом і вміння приймати та передавати інформацію іноземною мовою. Для адекватного спілкування необхідний додатковий комплекс знань, навичок та вмінь, який дасть змогу студентам в умовах безпосередньої міжкультурної комунікації легко вступати у контакт із представниками іншої культури, розуміти наміри і поведінку партнерів по спілкуванню та адекватно реагувати на них, планувати свої мовленнєві вчинки відповідно до соціокультурної специфіки країни, мову якої

вони вивчають [7, с. 55]. Варто зазначити, що стратегія професійної діяльності вчителя іноземної мови і його компетентність тісно пов'язані між собою. Формування окресленої стратегії має основне значення в процесі опанування іноземною комунікативною компетенцією.

Отже, практичне оволодіння студентами іноземною мовою означає формування у них певного рівня комунікативної компетенції, достатнього для здійснення міжкультурного спілкування у чотирьох видах мовленнєвої діяльності: аудіюванні, говорінні, читанні і письмі у типових ситуаціях, визначених програмою.

Освітня мета навчання іноземної мови. Навчання студентів іноземної мови відбувається за такими напрямками: філологічний, соціокультурний та загальнонавчальний.

Філологічний напрям передбачає певні навчальні процеси:

- отримання та засвоєння знань про будову іноземної мови, її особливості, відмінності від рідної мови;

- створення відповідної системи нових лінгвістичних понять, за допомогою яких студенти сприймають дійсність;

- формування вміння спостереження за іноземними явищами, аналізу та порівняння іноземних явищ із явищами рідної мови;

- усвідомлення ролі і функцій іноземної мови у навчальному процесі та суспільстві.

Російський мовознавець Лев Щерба (1880 – 1944 рр.) наголошував, що іноземна мова є своєрідним еталоном для порівняння і глибокого розуміння різних засобів оформлення думки, що покращує практичне володіння рідною мовою і сприяє розвитку мовленнєвих здібностей загалом. Порівнюючи іноземні явища з відповідними явищами рідної мови, студенти усвідомлюють, що є інші, ніж у рідній мові, способи вираження думки. Перекладаючи іноземний текст, вони знаходять різноманітні засоби вираження думки у рідній мові, а складаючи плани, тези, резюме - вдосконалюють розумові операції аналізу, синтезу, узагальнення [7, с. 56; 57].

Основу соціокультурного напрямку освітньої мети навчання іноземної мови формують такі процеси:

- засвоєння студентами країнознавчих знань про культуру країни, мову якої вивчають (історія, географія, економіка, державний устрій, державна символіка, література, мистецтво, звичаї та традиції);

- засвоєння лінгвокраїнознавчих знань про особливості мовленнєвої та немовленнєвої поведінки носіїв мови (сучасні кліше, вирази, які є найуживанішими у типових ситуаціях, та норми поведінки);

- ознайомлення із молодіжними субкультурами країни, мову якої вивчають (життєві ідеали іноземних ровесників, їхні інтереси та проблеми, улюблені заняття та ігри, теми спілкування, уподобання в музиці, одязі, літературі, особливості студентського життя, стереотипи поведінки у типових ситуаціях, відносини із однолітками та дорослими);

- усвідомлення національної культури власного народу, її ролі та вкладу у світову культуру;

- порівняння національних культур (рідної та іноземної) і залучення студентів до діалогу культур;

- формування вміння представляти культуру своєї країни засобами іноземної мови, поводити себе адекватно до соціокультурних особливостей чужої країни;

- задоволення особистісних інтересів студентів у різних сферах діяльності [7, с. 57].

У загальнонавчальному напрямі іноземна мова дає змогу формувати і розвивати вміння самостійно працювати з різноманітними засобами навчання (підручником, робочим зошитом, книжкою для читання, мультимедійними засобами, словниками і довідковою літературою); працювати з текстом (опанувати стратегії читання та прийоми розуміння тексту, його членування, перероблення змісту); вести записи у словнику, складати таблиці, схеми, соціограми, тези, плани та інші види письмових робіт; працювати в різних режимах роботи та контролю.

Формування вміння самостійної роботи над мовою відбувається спочатку під керівництвом викладача, згодом цей процес здійснюється у процесі виконання самостійної роботи. Так зростає автономія студента - здатність суб'єкта самостійно здійснювати діяльність учіння, свідомо і активно керувати нею.

Отже, освітня мета навчання іноземної мови полягає у збагаченні духовного світу особистості, розширенні світогляду, підвищенні загальної культури студентів, усвідомленні функцій іноземної мови у навчальному процесі та суспільстві, у формуванні автономії студента у навчальній діяльності [7, с. 57; 58].

Розвивальна мета навчання іноземної мови передбачає розвиток та вдосконалення таких психічних процесів і здібностей студентів:

а) мовленнєвих (гнучкість артикуляційного апарату, фонематичний (інтонаційний) слух, здатність до імітації, мовний здогад, логічне викладення думок, відчуття мови та стилю тощо);

б) психічних процесів, пов'язаних із мовленнєвою діяльністю (обсяг довготривалої та оперативної пам'яті, увага, уява, операції мислення);

в) інтелектуальних (уміння здійснювати проблемно-пошукову діяльність, переносити знання, навички, вміння перекладати з рідної мови на іноземну мову з одних видів мовленнєвої діяльності на інші, з відомих (відпрацьованих) ситуацій спілкування у нові; вміння проводити аналогії, класифікації, узагальнення);

г) соціальних, тобто здатності й готовності студентів до спілкування на міжкультурному рівні (вміння долати почуття страху та невпевненості при зустрічі з чужим, незвичним; вміння бачити спільні риси, які об'єднують усіх людей, та специфічні національні особливості, толерантно ставитись до культурних цінностей інших країн, відповідно до них самостійно планувати свої мовленнєві дії);

г) навчальної мотивації через усвідомлення актуальності й престижу вивчення іноземної мови, важливості навчальної діяльності, через позитивні емоції, різноманітні активні методи і прийоми навчання, використання проблемних питань і завдань, створення комунікативних ситуацій, цікавий навчальний матеріал та його новизну, можливість застосування набутих раніше знань.

Із надбанням позитивного досвіду у вивченні іноземної мови у студентів розвивається інтерес і бажання до самоосвіти в галузі іноземних мов та культури [7, с. 58; 59].

Виховна мета навчання іноземної мови. Формування позитивних особистісних якостей та рис характеру майбутніх учителів іноземних мов дає їм змогу комфортно почуватися в іншомовному середовищі. Так, на заняттях іноземної мови виховується толерантність, відкритість, готовність до спілкування, повага до народу, мова якого вивчається, та його культури, позитивне ставлення до іноземної мови як елементу культури народу і засобу передавання її іншим, почуття патріотизму - любові до своєї Батьківщини, доброзичливість, привітність, ввічливість, увага та повага до співрозмовника.

Освіта, виховання і розвиток майбутніх учителів іноземної мови забезпечуються шляхом добору навчального матеріалу (текстів для читання/аудіювання, мовленнєвих зразків, наочності, ситуацій спілкування); організацією навчального процесу - постановкою проблемних завдань, застосуванням сучасних методів та прийомів навчання, створенням атмосфери, в якій студенти почувалися б вільними висловлювати свої думки і почуття, погляди і оцінки щодо запропонованих тем спілкування [7, с. 59].

Цілі навчання мають системний характер, вони знаходяться в певній ієрархічній послідовності. На верхівці ієрархії розташовані *стратегічні* цілі, загальні цілі-вектори, які розраховані на весь період навчання. На нижчих рівнях розміщені тактичні цілі. Чіткість мети у даному разі дійсно корисна, оскільки вона відображає отримання предметного знання як результату. Набуття особистісного знання відбувається, як правило, протягом тривалого часу, причому різним студентам для цього потрібний неоднаковий час (і цей показник може відрізнятися в десятки разів) [8].

Загальні цілі викладання іноземної мови виходять з її теоретико-функціональної ієрархії, що підпорядкована інтегруючим навичкам вивчення та використання іноземної мови як засобу спілкування. Новаторський статус учителя іноземної мови в системі нетрадиційного навчання, а саме активного регулятора процесу викладання, надає йому свободу дій в методико-дидактичній діяльності та у всіх його ініціативах. Одним із головних завдань педагога є створення для учнів мотиваційного середовища, адекватного для вивчення іноземних мов [3]. Маючи на меті досягнення поставлених цілей, майбутній учитель іноземної мови повинен створювати необхідні умови, застосовувати нові методи, прийоми та технології навчання ІМ, моделювати свою практичну діяльність.

Проектування стратегічних цілей передбачає і практичну їх реалізацію шляхом моделювання як наукового методу дослідження певних явищ, процесів або систем об'єктів шляхом побудови і вивчення їх моделей; використання моделей для визначення або уточнення характеристик і раціоналізації способів побудови заново конструйованих об'єктів.

Процеси освітнього моделювання та проектування досліджували А.Ю.Уварова, Є.Русакова, Н.І.Казаков, В.А.Караковський, А.А.Орлов, М.М.Поташник, В.Є.Родіонов та ін. [9]. Нині питання моделювання педагогічних систем і процесів вивчають Є.О.Лодатко, Є.М.Павлютенков, А.В.Євтюк та ін. Моделювання професійної діяльності в навчальному процесі за сучасних умов досліджувала С.В.Ткачова.

Сьогодні моделювання використовується в усіх без винятку науках і на всіх етапах наукового дослідження. Евристична сила цього методу визначається тим, що за його допомогою вдається привести навчання від складного до простого, небаченого і невідчутного до видимого і відчутного, незнайомого до знайомого тощо. Модель є засобом виділення та узагальнення різних властивостей об'єкту, а також характеризується аналітичними й синтезуючими функціями. За їх допомогою об'єкт вивчається поелементарно, а потім об'єднується в єдине ціле на основі закономірностей, роздумів і логічних узагальнень. Моделювання як засіб дослідження сприяє приведенню часткових знань у систему. Застосування цього методу в педагогічних розробках пояснюється необхідністю вирішення проблем підвищення ефективності навчально-виховного процесу з урахуванням його якісних та кількісних параметрів. Отже, процес моделювання - це відтворення характеристик одного об'єкта в іншому, спеціально створеному для їх вивчення. За своїми завданнями розробка такої моделі має прикладний характер, тобто моделювання обумовлене раніше визначеною метою та орієнтоване на практичне застосування результатів. Однак такий характер моделі не виключає і теоретичних досліджень.

З огляду на це положення Ю.К.Бабанський зазначає, що моделювання допомагає систематизувати знання про явища або процеси, що вивчаються, підказує шляхи їх цілісного відображення, намічає більш повні зв'язки між компонентами, відкриває можливості для створення цілісних класифікацій [6]. Моделювання педагогічних процесів складається з етапів, серед яких визначають такі:

- постановка мети розв'язання педагогічної проблеми за допомогою моделі;
- визначення основних компонентів педагогічної системи, які становлять її сутність;
- виявлення об'єктивно існуючих взаємозв'язків між компонентами системи;
- переведення компонентів системи на абстрактну мову (символіку);
- вибір способів зображення моделі та її побудова.

Підсумовуючи сказане зазначимо, що метод моделювання дозволяє:

- за результатами дослідів, розрахунків, вимірювань, спостережень, логічного аналізу моделей вивчати явища й процеси, які відбуваються в реальних об'єктах;
- на основі вивчення різних сторін оригіналу створювати узагальнюючу, абстрактну, ідеальну модель об'єкта;
- виступати в якості замітника об'єкта вивчення, імітувати структуру та функціонування тих чи інших аспектів об'єкта вивчення, аргументувати висновки й рішення щодо їх змін;
- бути засобом коментування конкретних відомостей про об'єкт вивчення;
- виконувати роль оператора, який поєднує апарат вираження моделі й завдання дослідження.

Висновки... Таким чином, вважаємо, що в основі індивідуальної стратегії освітньо-професійної діяльності вчителя ІМ повинні бути певні ціннісні орієнтири, принципи цілісного навчально-виховного процесу. Стратегія освітньо-професійної діяльності вчителя іноземних мов передбачає розробку авторської технології процесу опанування ІМ, побудованої передусім на чіткому окресленні цілей навчання та визначенні шляхів їх досягнення. Для підвищення ефективності навчання ІМ постановку цілей необхідно конкретизувати на всіх етапах організації навчального процесу. У процесі формування стратегії професійної діяльності вчителя ІМ є доцільним використання методу моделювання, сутність якого полягає в заміщенні об'єкта спеціальною моделлю, що відтворює головні особливості оригіналу, та проведенні за її допомогою необхідних досліджень.

Література

1. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання / [наук. ред. укр. видання д-р пед. наук, проф. С.Ю.Ніколаєва]. – К.: Ленвіт, 2003. – 273 с.
2. Коваленко О.Я. / Книга вчителя іноземної мови: [довідково-методичне видання] / О. Коваленко, І. Кудіна. – Харків: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2005. – 240 с.
3. Коваленко О.Я. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформації іншомовної освіти / О.Я.Коваленко // Іноземні мови в навчальних закладах. – Педагогічна преса, 2003. – № 2. – С.20-24.
4. Мисечко О.Є. Поняття стратегічної компетенції у змісті сучасної професійної підготовки вчителя іноземної мови у ВНЗ / О.Є.Мисечко // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – № 19. – 2004. – С. 174-178.
5. Ожегов С.И. Словарь русского языка / [ред. Н. Шведова]. – 19-е изд. – М.: Русский язык, 1987. – 749 с.
6. Павлютенков Є.М. Моделювання педагогічних процесів / Є.М. Павлютенков // Управління школою. – 2007. – № 10. – С. 2-3.
7. Панова Л. С. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник / Панова Л.С., Андрійко І.Ф., Тезікова С.В. та ін. – К.: ВЦ "Академія", 2010. – 328 с. – С. 55-60.
8. Тестов В.А. Стратегия обучения в современных условиях / В.А.Тестов // Педагогика. – 2005. – № 7. – С. 12-18.
9. Шувалова Н.В. Рациональные основания образовательных стратегий: дис. ... канд. филос. наук: 09.00.01 / Шувалова Наталья Владимировна. – Саратов., 2005. – 147 с.
10. Щерба Н.С. Проблеми підготовки вчителя іноземної мови середнього спеціалізованого закладу освіти до формування в учнів стратегічної компетенції / Н.С.Щерба // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2007. – № 36. – С. 219-222.

Анотація

У статті розглядається проблема створення стратегії освітньо-професійної діяльності майбутнього вчителя іноземної мови. В основу даної стратегії покладені різні цілі організації навчання іноземної мови у вищій школі, шляхи їх досягнення та моделювання як практичний засіб їх реалізації.

Аннотация

В статье рассматривается проблема создания стратегии образовательно-профессиональной деятельности будущего учителя иностранного языка. В основу данной стратегии положены разные цели организации обучения иностранному языку в высшей школе, пути их достижения и моделирование как практическое средство их реализации.

Summary

In the article is considered the problem of creation of the strategy of a future foreign language teacher's education-professional activity. In the basis of the given strategy are put different aims of the foreign language studies' organization at the institute of higher education, the ways of their achievement and modelling as a practical means of their realization.

Ключові слова: стратегія освітньо-професійної діяльності, ієрархія цілей, модель, моделювання.

Ключевые слова: стратегия образовательно-профессиональной деятельности, иерархия целей, модель, моделирование.

Key words: strategy of education-professional activity, hierarchy of the aims, model, modelling.

Подано до редакції 14.10.2010.